

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 28. února 2024
(OR. en)**

**2022/0092(COD)
LEX 2297**

**PE-CONS 64/1/23
REV 1**

**CONSOM 387
MI 915
COMPET 1048
ENER 582
ENV 1200
SUSTDEV 134
DIGIT 239
CODEC 1994**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTEROU SE MĚNÍ SMĚRNICE 2005/29/ES A 2011/83/EU, POKUD JDE
O POSÍLENÍ POSTAVENÍ SPOTŘEBITELŮ V RÁMCI ZELENÉ TRANSFORMACE
PROSTŘEDNICTVÍM LEPŠÍ OCHRANY PŘED NEKALÝMI PRAKTIKAMI
A PROSTŘEDNICTVÍM POSKYTOVÁNÍ LEPŠÍCH INFORMACÍ**

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/...

ze dne 28. února 2024,

**kterou se mění směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU,
pokud jde o posílení postavení spotřebitelů v rámci zelené transformace
prostřednictvím lepší ochrany před nekalými praktikami
a prostřednictvím poskytování lepších informací**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 443, 22.11.2022, s. 75.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. ledna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. února 2024.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se přispělo k řádnému fungování vnitřního trhu, založenému na vysoké úrovni ochrany spotřebitele a životního prostředí, a aby bylo dosaženo pokroku v zelené transformaci, je nezbytné, aby spotřebitelé mohli činit informovaná rozhodnutí o nákupu, a přispívat tak k udržitelnějším vzorcům spotřeby. K tomu je zapotřebí, aby obchodníci měli povinnost poskytovat jasné, relevantní a spolehlivé informace. Proto by měla být do spotřebitelského práva Unie zavedena zvláštní pravidla pro boj proti nekalým obchodním praktikám, které uvádějí spotřebitele v omyl a brání jim rozhodovat se pro udržitelnou spotřebu, například praktikám spojeným s předčasným zastaráváním zboží, klamavým environmentálním tvrzením („lakováním nazeleno“), klamavým informacím o sociálních znacích produktů nebo podniků obchodníků nebo netransparentním a nedůvěryhodným označením udržitelnosti. Tato pravidla příslušným vnitrostátním orgánům umožní takové praktiky účinně řešit. Zajištění spravedlivých, srozumitelných a spolehlivých environmentálních tvrzení umožní obchodníkům jednat za rovných podmínek a spotřebitelům vybírat produkty, které jsou skutečně lepší pro životní prostředí než konkurenční produkty. Tím se podpoří hospodářská soutěž vedoucí k environmentálně udržitelnějším produktům, čímž se sníží nepříznivý dopad na životní prostředí.

- (2) Tato nová pravidla by měla být zavedena změnou článků 6 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES³, pokud jde o obchodní praktiky, které jsou považovány za klamavé, a tudíž zakázané, na základě posouzení jednotlivých případů, a změnou přílohy I směrnice 2005/29/ES, s doplněním konkrétních klamavých praktik, jež jsou za všech okolností považovány za nekalé, a tudíž zakázané. Jak je již stanoveno ve směrnici 2005/29/ES, mělo by být na základě článků 5 až 9 uvedené směrnice i nadále možné považovat obchodní praktiku za nekalou, přestože tato konkrétní praktika není uvedena jako nekalá obchodní praktika v příloze I směrnice 2005/29/ES.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (3) Aby měli spotřebitelé možnost přijímat informovanější rozhodnutí, a stimulovat tak poptávku po udržitelnějším zboží a jeho nabídku, neměli by být prostřednictvím celkové prezentace produktu uváděni v omyl, pokud jde o environmentální nebo sociální znaky produktu nebo aspekty jeho oběhovosti, jako je trvanlivost, opravitelnost nebo recyklovatelnost. Čl. 6 odst. 1 směrnice 2005/29/ES by proto měl být změněn přidáním environmentálních a sociálních znaků a aspektů oběhovosti na seznam hlavních znaků produktu, ve vztahu k nimž může být jednání obchodníka považováno za klamavé, a to na základě individuálního posouzení. Informace poskytované obchodníky o sociálních znacích produktu v celém jeho hodnotovém řetězci se mohou týkat například kvality a spravedlnosti pracovních podmínek zapojených pracovníků, jako jsou přiměřené mzdy, sociální ochrana, bezpečnost pracovního prostředí a sociální dialog. Tyto informace se rovněž mohou týkat dodržování lidských práv, rovného zacházení a rovných příležitostí pro všechny, včetně genderové rovnosti, začleňování a rozmanitosti, příspěvků na sociální iniciativy nebo etických závazků, jako jsou dobré životní podmínky zvířat. Environmentální a sociální znaky produktu lze chápat v širokém slova smyslu, včetně environmentálních a sociálních aspektů, dopadů a výkonnosti produktu.

- (4) Environmentální tvrzení, zejména tvrzení související s klimatem, se stále více vztahují k budoucímu vlivu na životní prostředí v podobě přechodu na uhlíkovou či klimatickou neutralitu nebo dosažení podobného cíle do určitého data. Prostřednictvím těchto tvrzení vytvářejí obchodníci dojem, že spotřebitelé nákupem jejich produktů přispívají k nízkouhlíkovému hospodářství. K zajištění spravedlivosti a důvěryhodnosti těchto tvrzení by měl být čl. 6 odst. 2 směrnice 2005/29/ES změněn tak, aby tato tvrzení zakazoval, a to na základě individuálního posouzení, nejsou-li podporována jasnými, objektivními, veřejně dostupnými a ověřitelnými závazky a cíli stanovenými obchodníkem v podrobném a realistickém plánu provádění, který uvádí, jak bude těchto závazků a cílů dosahováno, a který k tomuto účelu přiděluje potřebné zdroje. Tento plán provádění by měl zahrnovat všechny relevantní prvky, které jsou ke splnění těchto závazků nezbytné, jako jsou rozpočtové zdroje a technologický vývoj, je-li to vhodné a v souladu s právem Unie. Taková tvrzení by rovněž měla být ověřena odborníkem třetí strany, který by měl být nezávislý na obchodníkovi, bez jakéhokoli střetu zájmů, mít zkušenosti a odbornou způsobilost v otázkách životního prostředí a měl by mít možnost pravidelně sledovat pokrok obchodníka z hlediska závazků a cílů, včetně milníků pro jejich dosažení. Obchodníci by měli zajistit, aby tato pravidelná zjištění odborníka třetí strany byla zpřístupněna spotřebitelům.

- (5) Další potenciálně klamavou obchodní praktikou, která by měla být doplněna ke konkrétním praktikám uvedeným v čl. 6 odst. 2 směrnice 2005/29/ES, je inzerování přínosů pro spotřebitele, které nejsou relevantní a přímo nesouvisejí s žádným rysem daného produktu nebo podniku a které by mohly spotřebitele uvést v omyl, aby se domnívali, že jsou pro spotřebitele, životní prostředí nebo společnost výhodnější než jiné produkty nebo podniky stejného druhu, například tvrzení, že určitá značka balené vody neobsahuje lepek, nebo tvrzení, že listy papíru neobsahují plast.
- (6) Stále běžnější marketingovou technikou, jež by mohla být klamavou pro spotřebitele, kteří nejsou vždy schopni posoudit spolehlivost daných informací, je srovnávání produktů na základě jejich environmentálních nebo sociálních znaků nebo aspektů oběhovosti, jako je trvanlivost, opravitelnost nebo recyklovatelnost. S cílem zajistit, aby taková srovnání neuváděla spotřebitele v omyl, by měl být změněn článek 7 směrnice 2005/29/ES tak, aby požadoval, aby obchodníci poskytovali spotřebitelům informace o metodě srovnání, o produktech, které jsou předmětem srovnání, a o dodavatelích těchto produktů a o opatřeních k aktualizaci informací. To by mělo zajistit, že se spotřebitelé budou ohledně obchodních transakcí rozhodovat informovaněji, pokud se o taková srovnání opírají. Mělo by se zajistit, aby srovnání byla objektivní, a to zejména díky porovnání produktů, které plní stejnou funkci, používání společné metody a společných předpokladů a porovnání podstatných a ověřitelných rysů srovnávaných produktů.

- (7) Označení udržitelnosti se mohou týkat mnoha znaků produktu, postupu nebo podniku a je nezbytné zajistit jejich transparentnost a důvěryhodnost. Proto by použití označení udržitelnosti, která se nezakládají na systému certifikace nebo nebyla zavedena orgány veřejné správy, mělo být zakázáno přidáním těchto praktik na seznam v příloze I směrnice 2005/29/ES. Před použitím označení udržitelnosti by měl obchodník zajistit, aby v souladu s veřejně dostupnými podmínkami systému certifikace splňovalo minimální podmínky transparentnosti a důvěryhodnosti, včetně existence objektivního sledování souladu s požadavky systému. Toto sledování by měla provádět třetí strana, jejíž způsobilost a nezávislost na vlastníkově systému a obchodníkovi jsou zajištěny na základě mezinárodních, unijních nebo vnitrostátních norem a postupů, například prokázáním souladu s příslušnými mezinárodními normami, jako je ISO 17065 „Posuzování shody – Požadavky na orgány certifikující produkty, postupy a služby“, nebo prostřednictvím mechanismů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁴. Použití označení udržitelnosti bez systému certifikace je i nadále možné v případech, kdy jsou tato označení zavedena orgánem veřejné správy, nebo kdy se další způsoby vyjadřování a prezentace potravin používají v souladu s článkem 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁵.

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

Příklady označení udržitelnosti zavedených orgány veřejné správy jsou loga udělovaná po splnění požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁶ nebo (ES) č. 66/2010⁷. Některé certifikační ochranné známky ve smyslu článku 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436⁸ mohou rovněž fungovat jako označení udržitelnosti, pokud při propagaci produktu, postupu nebo podniku odkazují například na jeho environmentální nebo sociální znaky. Obchodník by měl mít možnost tyto certifikační ochranné známky používat pouze tehdy, pokud jsou zavedeny orgány veřejné správy nebo jsou založeny na systému certifikace. Toto pravidlo doplňuje přílohu I bod 4 směrnice 2005/29/ES, který zakazuje tvrzení, že obchodníku, obchodním praktikám obchodníka nebo produktu bylo uděleno schválení, potvrzení nebo povolení veřejného nebo soukromého subjektu, ačkoli tomu tak není, nebo jestliže takové tvrzení není v souladu s podmínkami schválení, potvrzení nebo povolení. Dobrovolné tržní normy a dobrovolné veřejné normy pro zelené a udržitelné dluhopisy se primárně nezaměřují na retailové investory a vztahují se na ně zvláštní právní předpisy. Z těchto důvodů by tyto normy neměly být považovány za označení udržitelnosti podle této směrnice. Je důležité, aby orgány veřejné správy pokud možno a v souladu s právem Unie podporovaly opatření, která malým a středním podnikům usnadní přístup k označením udržitelnosti.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

- (8) V případech, kdy použití označení udržitelnosti zahrnuje obchodní sdělení, které naznačuje nebo vytváří dojem, že produkt má pozitivní nebo nulový dopad na životní prostředí nebo je pro životní prostředí méně škodlivý než konkurenční produkty, by toto označení udržitelnosti mělo být rovněž považováno za environmentální tvrzení.
- (9) Příloha I směrnice 2005/29/ES by rovněž měla být změněna tak, aby zakazovala uvádět obecná environmentální tvrzení bez uznaného vynikajícího environmentálního profilu, relevantního pro dané tvrzení. Příkladem takových obecných environmentálních tvrzení jsou „environmentálně šetrné“, ekologicky šetrné“, „zelené“, „přátelské k přírodě“, „ekologické“, „šetrné k životnímu prostředí“, „šetrné ke klimatu“, „jemné k životnímu prostředí“, „uhlíkově šetrné“, „energeticky úsporné“, „biologicky rozložitelné“, „na biologické bázi“ nebo podobná tvrzení, která naznačují vynikající environmentální profil nebo vytvářejí dojem takového profilu. Taková obecná environmentální tvrzení by měla být zakázána, pokud nelze prokázat uznaný vynikající environmentální profil. Pokud je environmentální tvrzení specifikováno jasným a výrazným způsobem na stejném nosiči, například ve stejném televizním nebo rozhlasovém reklamním spotu, na obalu produktu nebo v internetovém prodejním rozhraní, nepovažuje se za obecné environmentální tvrzení. Například tvrzení „balení šetrné ke klimatu“ by bylo obecným tvrzením, zatímco tvrzení „100 % energie použité k výrobě tohoto obalu pochází z obnovitelných zdrojů“ by bylo konkrétním tvrzením, které by nespadlo do působnosti tohoto zákazu, aniž by byla dotčena jiná ustanovení směrnice 2005/29/ES, která jsou na tato konkrétní tvrzení i nadále použitelná. Obecné environmentální tvrzení by navíc mohla představovat písemná nebo ústní tvrzení užitá v kombinaci s implicitními tvrzeními, jako jsou barvy nebo obrázky.

- (10) Uznáný vynikající environmentální profil lze prokázat souladem s nařízením (ES) č. 66/2010, nebo úředně uznanými systémy ekoznačky EN ISO 14024 v členských státech nebo odkazem na nejvyšší úroveň environmentálního profilu v případě konkrétního environmentálního znaku v souladu s dalšími příslušnými právními předpisy Unie, jako je třída A v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369⁹. Daný uznáný vynikající environmentální profil by měl být relevantní pro celé dané tvrzení. Například obecné environmentální tvrzení, jako je „energeticky úsporný“, by bylo možné uvádět na základě uznaného vynikajícího environmentálního profilu v souladu s nařízením (EU) 2017/1369. Naproti tomu obecné environmentální tvrzení, jako je „biologicky rozložitelný“, by nebylo možné založit na uznaném vynikajícím environmentálním profilu v souladu s nařízením (ES) č. 66/2010, pokud nejsou stanoveny požadavky na biologickou rozložitelnost v konkrétních kritériích ekoznačky EU týkající se příslušného produktu. Stejně tak by obchodník neměl uvádět obecné tvrzení, jako je „uvědomělé“, „udržitelné“ nebo „odpovědné“, výhradně na základě uznávaného vynikajícího environmentálního profilu, protože tato tvrzení se kromě environmentálních znaků týkají i jiných znaků, jako jsou sociální znaky.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

- (11) Další klamavou obchodní praktikou, která by měla být za všech okolností zakázána, a tedy přidána na seznam v příloze I směrnice 2005/29/ES, je environmentální tvrzení uvedené o celém produktu nebo o celém obchodníkovi podniku, týká-li se ve skutečnosti pouze určitého aspektu produktu nebo konkrétní, nereprezentativní činnosti obchodníkovy podniku. Tento zákaz by se například uplatnil v případě, kdy je produkt uváděn na trh jako „vyrobený s použitím recyklovaného materiálu“, což vyvolává dojem, že celý produkt je vyroben z recyklovaného materiálu, zatímco ve skutečnosti je z recyklovaného materiálu vyroben pouze obal, nebo vyvolává-li obchodník dojem, že používá pouze obnovitelné zdroje energie, zatímco ve skutečnosti několik jeho provozních zařízení stále používá fosilní paliva. Zákaz by tak neměl obchodníkovi bránit v tom, aby uváděl environmentální tvrzení o celém jeho podniku, za předpokladu, že jsou přesná a ověřitelná a nepřeceňují přínos pro životní prostředí, jak by tomu bylo v druhém uvedeném příkladu, kdy by daný obchodník vykazoval pokles používání fosilních paliv v celém svém podniku.

- (12) Je obzvláště důležité zakázat tvrzení založená na kompenzaci emisí skleníkových plynů, v nichž se uvádí, že produkt, ať už se jedná o zboží nebo službu, má neutrální, snížený nebo pozitivní dopad na životní prostředí, pokud jde o emise skleníkových plynů. Tato tvrzení by měla být za všech okolností zakázána a doplněna na seznam v příloze I směrnice 2005/29/ES, neboť uvádějí spotřebitele v omyl, aby se domnívali, že se tato tvrzení týkají samotného produktu nebo jeho dodávek a výroby, nebo protože u spotřebitelů vyvolávají mylný dojem, že spotřeba tohoto produktu nemá dopad na životní prostředí. Příklady takových tvrzení jsou „klimaticky neutrální“, „certifikované jako neutrální z hlediska CO₂“, „uhlíkově pozitivní“, „bez dopadu na klima“, „vykompenzované z hlediska klimatu“, „se sníženým dopadem na klima“ a „s omezenou uhlíkovou stopou“. Tato tvrzení by měla být povolena pouze tehdy, jsou-li založena na skutečných dopadech daného produktu během životního cyklu, a nikoli na kompenzaci emisí skleníkových plynů mimo hodnotový řetězec produktu, neboť se jedná o dvě odlišné skutečnosti. Tento zákaz by neměl společnostem bránit v tom, aby propagovaly své investice do environmentálních iniciativ, včetně projektů uhlíkových kreditů, pokud tyto informace poskytují způsobem, který není klamavý a splňuje rovněž požadavky stanovené v právu Unie.

- (13) Další požadavky ohledně environmentálních tvrzení budou muset být stanoveny v konkrétních právních aktech Unie. Uvedené nové požadavky přispějí k cíli sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu tím, že se kupujícím usnadní přijímání udržitelnějších rozhodnutí, a prostřednictvím spolehlivých, porovnatelných a ověřitelných informací sníží riziko „lakování nazeleno“.
- (14) Uvádění zboží na trh jednotlivých členských států jako zboží totožného, ačkoliv má ve skutečnosti podstatně odlišné složení nebo podstatně odlišné znaky, by mohlo klamat spotřebitele a způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil. Těmito marketingovými praktikami se výslovně zabývá čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice 2005/29/ES, který byl zaveden směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161¹⁰, již měly členské státy uplatňovat od 28. května 2022. Komise v roce 2024 posoudí uplatňování směrnice (EU) 2019/2161, včetně čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice 2005/29/ES a toho, zda by tyto praktiky měly podléhat přísnějším požadavkům, včetně stanovení zákazu v příloze I, a podá o tom zprávu. Nová ustanovení proti praktikám „lakování nazeleno“ obsažená v této směrnici by se měla vztahovat rovněž na takové praktiky, kdy se na trh v různých členských státech uvádějí různé verze téhož produktu jako totožné, ačkoliv jsou podstatně odlišné, podle čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice 2005/29/ES.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161 ze dne 27. listopadu 2019, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o lepší vymáhání a modernizaci právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s. 7).

- (15) Za všech okolností by mělo být zakázáno prezentovat požadavky, které jsou stanoveny právními předpisy na veškeré produkty v příslušné kategorii produktů na trhu Unie, včetně dovážených produktů, jako charakteristický rys nabídky obchodníka, a tato praktika by tudíž měla být přidána na seznam v příloze I směrnice 2005/29/ES. Tento zákaz by se měl vztahovat například na situace, kdy obchodník inzeruje, že daný produkt neobsahuje konkrétní chemickou látku, pokud je tato látka již v Unii pro všechny produkty v rámci dané kategorie produktů zakázána právním předpisem. Zákaz by se naopak neměl vztahovat na obchodní praktiky propagující soulad obchodníků a produktů s požadavky právních předpisů, které platí pouze pro některé produkty, ale nikoli pro jiné konkurenční produkty stejné kategorie na trhu Unie, například produkty pocházející ze zemí mimo Unii. K tomu by mohlo dojít v případě, kdy určité produkty na trhu musí splňovat určité právní požadavky, zatímco jiné produkty ve stejné kategorii produktů tyto požadavky splňovat nemusí. Například v případě rybích produktů vyrobených udržitelným způsobem v souladu s právem Unie by mohlo být možné propagovat znaky udržitelnosti těchto produktů, které splňují právní požadavky Unie, pokud rybí produkty pocházející ze třetích zemí a nabízené na trhu v Unii tyto právní požadavky Unie splňovat nemusí.

- (16) S cílem zlepšit blahobyt spotřebitelů by změny směrnice 2005/29/ES rovněž měly řešit několik praktik spojených s předčasným zastaráváním, včetně praktik plánovaného předčasného zastarávání, které je chápáno jako obchodní politika zahrnující záměrné plánování či navržení produktu s omezenou životností, aby se po uplynutí určité doby nebo poté, co byl s předem stanovenou intenzitou používán, stal předčasně zastaralým nebo nefunkčním. Koupě produktů, u nichž se očekává, že vydrží déle, než se ve skutečnosti děje, působí spotřebitelům újmu. Navíc mají praktiky předčasného zastarávání celkově negativní dopad na životní prostředí v podobě zvýšeného odpadu a zvýšené spotřeby energie a materiálů. Proto poskytování informací o praktikách spojených s předčasným zastaráváním rovněž pravděpodobně sníží množství odpadu a přispěje k udržitelnější spotřebě.

- (17) Přílohou I směrnice 2005/29/ES by mělo být rovněž zakázáno zamlčet před spotřebitelem informace o tom, že aktualizace softwaru bude mít negativní dopad na fungování zboží s digitálními prvky nebo na používání digitálního obsahu nebo digitálních služeb. Obecně se očekává, že obchodníci odpovědní za vývoj aktualizací softwaru mají tyto informace k dispozici, zatímco v jiných případech se obchodníci mohou opírat o spolehlivé informace poskytované například vývojáři softwaru, dodavateli nebo příslušnými vnitrostátními orgány. Například jsou-li spotřebitelé vyzváni, aby aktualizovali operační systém ve svém chytrém telefonu, neměl by obchodník před spotřebitelem zamlčet informace o tom, že tato aktualizace bude mít negativní dopad na fungování kterékoli vlastnosti chytrého telefonu, ať už jde o baterii, výkonnost některých aplikací nebo celkové zpomalení chytrého telefonu. Zákaz by se měl uplatnit v souvislosti s veškerými aktualizacemi, včetně aktualizací zabezpečení a funkčnosti. V případě aktualizací, včetně aktualizací zabezpečení, jež jsou nezbytné pro zachování souladu zboží, digitálního obsahu a digitální služby, by se rovněž měl použít článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770¹¹ a článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771¹². Tím není dotčen článek 19 směrnice (EU) 2019/770.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 1).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28).

- (18) Aktualizace softwaru, které jsou aktualizacemi zabezpečení, jsou nezbytné pro bezpečné používání produktu, zatímco u aktualizací týkajících se zlepšení prvků funkčnosti tomu tak není. Směrnice 2005/29/ES by proto měla zakázat, aby aktualizace softwaru, která pouze zlepšuje prvky funkčnosti, byla prezentována jako nezbytná k dosažení souladu produktu.
- (19) Obchodní sdělení týkající se zboží, které obsahuje prvek zavedený za účelem omezení jeho trvanlivosti, je obchodní praktika, která poškozuje spotřebitele a životní prostředí, neboť podporuje prodej zboží, které s sebou nese vyšší náklady pro spotřebitele a zbytečnou spotřebu zdrojů, produkci odpadů a emise skleníkových plynů. Taková obchodní sdělení by proto měla být zakázána, pokud má obchodník k dispozici informace o takovém prvku a jeho účincích na trvanlivost zboží. Příkladem takových prvků by mohl být software, který po určité době zastaví či sníží funkčnost zboží, nebo hardware, který je navržen tak, aby po určité době selhal. Mohlo by se jednat také o konstrukční nebo výrobní vadu, která sice nebyla záměrně vytvořena jako prvek, ale vede k předčasným poruchám zboží, pokud není opravena ihned poté, co obchodník získá informace o existenci tohoto prvku a jeho účincích. V kontextu tohoto zákazu obchodní sdělení zahrnují sdělení, která jsou určena k přímé či nepřímé propagaci zboží. Výroba zboží a jeho dodávání na trh obchodní sdělení nepředstavují. Tento zákaz by se měl vztahovat zejména na obchodníky, kteří jsou zároveň výrobci zboží, neboť jsou to právě oni, kdo určuje trvanlivost zboží.

Je-li tedy obecně zjištěno, že zboží obsahuje prvek omezující trvanlivost, mělo by se očekávat, že výrobce tohoto zboží si bude tohoto prvku a jeho dopadu na trvanlivost tohoto zboží vědom. Tento zákaz by se však měl vztahovat i na obchodníky, kteří nejsou výrobcí zboží, jako jsou prodávající, pokud mají k dispozici spolehlivé informace o prvku a jeho účincích na trvanlivost, jako jsou například prohlášení příslušného vnitrostátního orgánu nebo informace poskytnuté výrobcem. Proto jakmile má obchodník tyto informace k dispozici, měl by se zákaz použít bez ohledu na to, zda si byl obchodník těchto informací skutečně vědom, či nikoli, například v důsledku vlastní nedbalosti. K tomu, aby byla taková obchodní praktika pokládána za nekalou, by nemělo být nutné prokazovat, že účelem daného prvku je podnítit nahrazení příslušného zboží, nýbrž by mělo být postačující prokázat, že tento prvek byl zaveden za účelem omezení trvanlivosti daného zboží. Tento zákaz doplňuje prostředky nápravy, které mají spotřebitelé k dispozici v případě nesouladu podle směrnice (EU) 2019/771, a nemá na ně dopad. Používání prvků omezujících trvanlivost zboží by se mělo rozlišovat od výrobních postupů využívajících materiály nebo postupy obecně nízké kvality, které vedou k omezené trvanlivosti zboží. Nesoulad zboží v důsledku použití materiálů nebo postupů nízké kvality by se měl i nadále řídit pravidly pro soulad zboží stanovenými ve směrnici (EU) 2019/771.

- (20) Další praktikou, která by měla být zakázána přílohou I směrnice 2005/29/ES, je praktika spočívající v nepravdivém tvrzení, že zboží má určitou trvanlivost, pokud jde o dobu nebo intenzitu používání za běžných podmínek. Příkladem by byla situace, kdy obchodník spotřebitele informuje, že pračka by dle očekávání měla při běžném předpokládaném použití uvedeném v návodu vydržet určitý počet pracích cyklů, přestože skutečné používání pračky za předepsaných podmínek ukazuje, že tomu tak není. Tato tvrzení jsou většinou předkládána výrobcí, neboť jsou to oni, kdo určuje trvanlivost zboží. Obecně se proto očekává, že obchodníci, kteří jsou zároveň výrobcí tohoto zboží, si budou vědomi nepravdivých tvrzení ohledně trvanlivosti zboží, zatímco jiní obchodníci, jako jsou prodejci, by se měli opírat o spolehlivé informace, které mají k dispozici, například na základě prohlášení příslušného vnitrostátního orgánu nebo informací poskytnutých výrobcem. Nesoulad zboží v důsledku náhodných chyb ve výrobě zboží by se měl i nadále řídit pravidly pro soulad zboží stanovenými ve směrnici (EU) 2019/771.

- (21) Podobně by příloha I směrnice 2005/29/ES měla být změněna tak, aby zakazovala prezentovat, že produkty umožňují opravu, pokud taková oprava není možná.
- (22) Zákaz uvedených praktik v souvislosti s trvanlivostí a opravitelností ve směrnici 2005/29/ES by poskytl orgánům členských států v oblasti ochrany spotřebitele další donucovací nástroj pro lepší ochranu zájmů spotřebitelů v případech, kdy obchodníci nedodržují požadavky na trvanlivost a opravitelnost zboží podle právních předpisů Unie týkajících se konkrétních produktů.
- (23) Další praktika spojená s předčasným zastaráváním, která by měla být zakázána a přidána na seznam v příloze I směrnice 2005/29/ES, je snaha přimět spotřebitele k nahrazení nebo doplnění spotřebního materiálu produktu dříve, než by jinak bylo z technických důvodů nutné. Takové praktiky uvádějí spotřebitele v omyl, aby se domníval, že zboží již nebude fungovat, pokud k výměně spotřebního materiálu nedojde, a vedou jej tak k zakoupení více spotřebního materiálu, než je zapotřebí. Například praktika, kdy je spotřebitel prostřednictvím nastavení tiskárny vyzván, aby vyměnil inkoustové kazety tiskárny před tím, než jsou skutečně prázdné, za účelem pobídky ke koupi dalších inkoustových kazet, by měla být zakázána.

- (24) Příloha I směrnice 2005/29/ES by měla být rovněž změněna tak, aby zakazovala zamlčení před spotřebitelem informací o narušení funkčnosti zboží, je-li používán spotřební materiál, náhradní díly nebo příslušenství, které neposkytuje původní výrobce. Je-li například tiskárna navržena tak, že se omezí její funkčnost při používání inkoustových kazet, které nejsou poskytovány původním výrobcem tiskárny, neměly by být tyto informace spotřebiteli zamlčeny, neboť taková praktika by mohla spotřebitele klamavě vést ke koupi alternativní inkoustové kazety, kterou nelze pro tuto tiskárnu použít, což by mělo za následek zbytečné toky odpadu nebo dodatečné náklady pro spotřebitele. Podobně by neměla být spotřebiteli při nákupu zamlčena informace o tom, že chytré zařízení je navrženo tak, že jeho funkčnost je omezena při používání nabíječek nebo náhradních dílů, které nejsou dodávány původním výrobcem. Mělo by být rovněž zakázáno uvádět spotřebitele v omyl, aby se domníval, že používání spotřebního materiálu, náhradních dílů nebo příslušenství, které nedodal původní výrobce, naruší funkčnost zboží, jestliže ve skutečnosti tomu tak není. Obecně se očekává, že obchodníci, kteří jsou rovněž výrobci zboží, budou mít tyto informace k dispozici, zatímco jiní obchodníci, jako jsou prodejci, by se měli opírat o spolehlivé informace, které mají k dispozici, například na základě prohlášení příslušného vnitrostátního orgánu nebo informací poskytnutých výrobcem.

- (25) V zájmu toho, aby se spotřebitelé mohli informovaněji rozhodovat, a za účelem stimulace poptávky po zboží s delší trvanlivostí a jeho nabídky by měly být před uzavřením smlouvy poskytnuty konkrétní informace o trvanlivosti a opravitelnosti produktu. U zboží s digitálními prvky, digitálního obsahu a digitálních služeb by spotřebitelé měli být navíc informováni o době, po kterou jsou k dispozici bezplatné aktualizace softwaru. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU¹³ o právech spotřebitelů by proto měla být změněna tak, aby spotřebitelům poskytovala předsměrní informace o trvanlivosti, opravitelnosti a dostupnosti aktualizací. Informace by spotřebitelům měly být poskytovány jasně a srozumitelně a v souladu s požadavky na přístupnost uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882¹⁴. Povinnost poskytovat spotřebitelům tyto informace doplňuje a neovlivňuje práva spotřebitelů stanovená ve směrnici (EU) 2019/770 a (EU) 2019/771.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

- (26) Dobrým ukazatelem trvanlivosti zboží je obchodní záruka výrobce na trvanlivost ve smyslu článku 17 směrnice (EU) 2019/771. Obchodní záruka výrobce na trvanlivost je závazkem výrobce vůči spotřebiteli ohledně trvanlivosti zboží. Konkrétně se jedná o závazek, že si zboží při obvyklém používání zachová své požadované funkce a výkonnost. Spotřebitelům by měla být informace o tom, že pro konkrétní zboží je nabízena záruka na trvanlivost, poskytnuta prostřednictvím harmonizovaného štítku. Obchodníci prodávající zboží by měli mít povinnost, aby v případě, že jim výrobce poskytne tyto informace, informovali spotřebitele o existenci a době trvání jakékoli obchodní záruky na trvanlivost, která se vztahuje na celé zboží a výrobce ji nabízí bez dodatečných nákladů na dobu delší než dva roky. Od obchodníka by se nemělo vyžadovat, aby tyto informace od výrobce aktivně vyhledával, například na internetových stránkách daného produktu. Aby se předešlo záměně mezi obchodní zárukou na trvanlivost a zákonnou zárukou za soulad zboží se smlouvou ze strany spotřebitelů, měl by harmonizovaný štítek spotřebitele upozorňovat, že mají rovněž právo na zákonnou záruku za soulad zboží se smlouvou.
- (27) Nedávné zprávy ukázaly, že spotřebitelé často nevědí o svých zákonných právech podle směrnice (EU) 2019/771. Harmonizované oznámení by proto mělo spotřebitelům připomenout existenci a hlavní prvky zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou, včetně její minimální doby trvání v délce dvou let a obecného poukázání na to, že vnitrostátní právo může stanovit delší dobu zákonné záruky za soulad se smlouvou. Tím se předejde možné záměně s informacemi o obchodní záruce na trvanlivost.

- (28) Harmonizovaný štítek by měl být umístěn zřetelně a používán způsobem, který spotřebitelům umožní snadno určit, na které konkrétní zboží se vztahuje obchodní záruka na trvanlivost týkající se celého zboží a nabízená výrobcem bez dodatečných nákladů na dobu delší než dva roky, například umístěním štítku přímo na obal konkrétního zboží nebo umístěním štítku zřetelným způsobem na regále, kde je zboží, na které se tato záruka vztahuje, skladováno, nebo pokud je zboží nabízeno k prodeji on-line, umístěním štítku přímo vedle obrázku zboží. Výrobci, kteří takové obchodní záruky na trvanlivost nabízejí, mohou sami harmonizovaný štítek umístit přímo na konkrétní zboží nebo na jeho obal s cílem využít této možnosti jako obchodní výhody. Obchodníci by měli zajistit, aby byl harmonizovaný štítek jasně viditelný. Harmonizované oznámení by oproti tomu mělo spotřebitelům poskytnout obecnou připomínku ohledně zákonných záruk za soulad zboží se smlouvou platných pro veškeré zboží podle směrnice (EU) 2019/771. Harmonizované oznámení by mělo být zobrazeno zřetelným způsobem, například jako plakát připevněný na zdi na dobře viditelném místě v obchodě, vedle pokladny nebo v případě internetového prodeje jako obecné upozornění na internetových stránkách obchodníka prodávajícího zboží.

- (29) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o podobu a obsah harmonizovaného štítku a harmonizovaného oznámení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁵.
- (30) S ohledem na minimální dobu trvání zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou v délce dvou let, jak je stanovena ve směrnici (EU) 2019/771, a na skutečnost, že k mnoha selháním produktů dochází po této době, by se povinnost obchodníka informovat spotřebitele prostřednictvím harmonizovaného štítku o existenci a době trvání obchodní záruky výrobce na trvanlivost měla vztahovat pouze na obchodní záruky na trvanlivost poskytované na dobu delší než dva roky. Kromě toho by harmonizovaný štítek měl spotřebitele rovněž upozornit na existenci zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou.
- (31) S cílem usnadnit spotřebitelům při porovnávání zboží před uzavřením smlouvy informované rozhodnutí o obchodní transakci by obchodníci měli spotřebitele informovat o existenci a době trvání obchodní záruky výrobce na trvanlivost celého zboží, a nikoli určitých součástí zboží.

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) Výrobce a prodejce by měli mít i nadále možnost nabízet jiné druhy obchodních záruk a poprodejní služby. Informace poskytované spotřebiteli o jiných obchodních zárukách či službách by však neměly spotřebitele mást, pokud jde o existenci a dobu trvání obchodní záruky na trvanlivost, která se vztahuje na celé zboží a výrobce ji nabízí bez dodatečných nákladů na dobu delší než dva roky a pro kterou je použit harmonizovaný štítek.
- (33) Aby mohli spotřebitelé přijímat informovanější rozhodnutí a za účelem podpory hospodářské soutěže mezi výrobci, pokud jde o trvanlivost zboží s digitálními prvky, by obchodníci prodávající toto zboží měli spotřebitele informovat o minimální době, po kterou se výrobce zavazuje pro toto zboží poskytovat aktualizace softwaru, a to uvedením celkové doby nebo odkazem na datum. Obdobně by obchodníci nabízející digitální obsah a digitální služby měli spotřebitele informovat o minimální době, po kterou se poskytovatel digitálního obsahu nebo digitální služby zavazuje poskytovat aktualizace softwaru, včetně aktualizací zabezpečení, jež jsou nezbytné pro zachování souladu digitálního obsahu a digitálních služeb. Tato povinnost by měla zajistit, aby spotřebitelé tyto informace obdrželi jednoduchým a jasným způsobem, který jim umožní porovnat různé minimální doby. Tímto nejsou dotčeny povinnosti stanovené v právu Unie, zejména ve směrnici (EU) 2019/770 a (EU) 2019/771 a případně v právních předpisech Unie týkajících se konkrétních produktů. Informace o aktualizacích softwaru by měly být poskytovány způsobem, který není podle směrnice 2005/29/ES klamavý. Obchodník by měl být povinen poskytnout tyto informace pouze v případě, že je výrobce nebo poskytovatel zpřístupnil.

- (34) Podle čl. 5 odst. 1 písm. e) a čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83/EU jsou obchodníci povinni poskytnout spotřebitelům před tím, než jsou spotřebitelé vázáni smlouvou, informace o existenci a podmínkách poprodejních služeb, včetně služeb opravy, pokud jsou tyto služby poskytovány. Mimoto, aby se spotřebitelé mohli informovaně rozhodovat o obchodní transakci a vybírat si zboží, které lze snáze opravit, měli by obchodníci v příslušných případech před tím, než budou spotřebitelé vázáni smlouvou, poskytnout hodnocení opravitelnosti zboží poskytnuté výrobcem, jak je stanovené na úrovni Unie.
- (35) Aby se zajistilo, že spotřebitelé budou dobře informováni o opravitelnosti zboží, které kupují, měli by obchodníci v případech, kdy není na úrovni Unie stanoveno hodnocení opravitelnosti, poskytnout další relevantní informace o opravách, které zpřístupňuje výrobce, jako jsou informace o tom, nakolik jsou dostupné náhradní díly potřebné k zachování souladu zboží, jaké jsou odhadované náklady na tyto náhradní díly a jaký je postup jejich objednávání, o dostupnosti pokynů pro opravy a údržbu a o omezeních týkajících se opravy.

- (36) Obchodníci by měli spotřebitelům poskytovat harmonizovaný štítek, informace o minimální době pro aktualizace a dále informace o opravách jiné než hodnocení opravitelnosti, pokud výrobce nebo poskytovatel digitálního obsahu či digitální služby, liší-li se od obchodníka, příslušné informace zpřístupní. Zejména pokud jde o zboží, měl by obchodník spotřebitelům sdělit informace, které výrobce poskytl obchodníkovi nebo je zamýšlel jinak učinit snadno přístupnými pro spotřebitele před uzavřením smlouvy, a to uvedením na samotném produktu, jeho obalu nebo etiketách a štítcích, které by si spotřebitel před uzavřením smlouvy běžně prohlédl. Od obchodníka by se nemělo vyžadovat, aby tyto informace od výrobce aktivně vyhledával, například na internetových stránkách daného produktu. Zároveň by bylo v zájmu výrobců tyto informace aktivně poskytovat s cílem využít je jako obchodní výhodu.
- (37) Obchodníci by případně měli spotřebitele informovat o dostupnosti možností dodání zboží, které jsou šetrné k životnímu prostředí, jako je dodávka zboží nákladními jízdními koly nebo elektrickými doručovacími vozidly nebo využití možností sdružené přepravy.
- (38) Pokud smlouva uzavřená na dálku elektronickými prostředky zakládá povinnost spotřebitele zaplatit, obchodník by měl spotřebitele informovat o případném poskytovaném harmonizovaném štítku jasným a zřetelným způsobem a bezprostředně před tím, než spotřebitel podá svou objednávku, s cílem zajistit, aby spotřebitel mohl tuto informaci vzít v potaz.

- (39) Směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU nadále fungují jako „záchranná síť“, která zajišťuje zachování vysoké úrovně ochrany spotřebitele ve všech odvětvích tím, že tyto směrnice doplňují právní předpisy Unie týkající se konkrétních odvětví a produktů, jež se přednostně použijí v případě rozporu.
- (40) Jelikož cílů této směrnice, totiž umožnit spotřebitelům informovanější rozhodování o obchodních transakcích, a podpořit tak udržitelnou spotřebu, odstranit praktiky, které poškozují udržitelnou ekonomiku a brání spotřebitelům v rozhodování o udržitelné spotřebě, a zajistit lepší a jednotné uplatňování právního rámce Unie v oblasti ochrany spotřebitele, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu celounijní povahy problému může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (41) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹⁶ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (42) Za účelem usnadnění řádného uplatňování této směrnice je důležité, aby Komise aktualizovala pokyny ke směrnicím 2005/29/ES a 2011/83/EU tak, aby zohledňovaly obsah této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

¹⁶ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 1
Změny směrnice 2005/29/ES

Směrnice 2005/29/ES se mění takto:

1) v článku 2 se první pododstavec mění takto:

a) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ca) „zbožím“ zboží ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771*;

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28).“;

b) doplňují se nová písmena, která znějí:

- „o) „environmentálním tvrzením“ jakékoli sdělení nebo znázornění, které není povinné podle práva Unie ani vnitrostátního práva, v jakékoli formě, včetně textového, obrazového, grafického nebo symbolického znázornění, jako jsou štítky, obchodní značky, názvy společností nebo názvy produktů, v souvislosti s obchodním sdělením a které uvádí nebo naznačuje, že produkt, kategorie produktu, značka nebo obchodník mají pozitivní nebo nulový dopad na životní prostředí nebo na životní prostředí působí méně škodlivě než jiné produkty, kategorie produktů, obchodní značky nebo obchodníci, nebo že v průběhu času svůj dopad zlepšili;
- p) „obecným environmentálním tvrzením“ jakékoli environmentální tvrzení uvedené v písemné nebo ústní formě, a to i prostřednictvím audiovizuálních prostředků, které není obsaženo v označení udržitelnosti a pokud specifikace tvrzení není uvedena jasným a výrazným způsobem na stejném nosiči;
- q) „označením udržitelnosti“ jakákoli dobrovolná značka důvěry, značka kvality nebo rovnocenná značka, ať veřejná či soukromá, jejímž cílem je odlišit a propagovat produkt, postup nebo podnik s odkazem na jeho environmentální či sociální znaky, nebo obojí, a jež vylučuje jakékoli povinné označení požadované podle práva Unie nebo vnitrostátního práva;

- r) „systémem certifikace“ systém ověřování třetí stranou, který osvědčuje, že produkt, postup nebo podnik splňuje určité požadavky, který umožňuje použití odpovídajícího označení udržitelnosti, jehož podmínky, včetně jeho požadavků, jsou veřejně dostupné, a který splňuje tato kritéria:
- i) systém je otevřený za transparentních, spravedlivých a nediskriminačních podmínek všem hospodářským subjektům, které jsou ochotny a schopny splnit jeho požadavky;
 - ii) požadavky systému jsou vypracovány jeho vlastníkem po konzultaci s příslušnými odborníky a zúčastněnými stranami;
 - iii) systém stanoví postupy pro řešení nesouladu s jeho požadavky a stanoví možnost odebrání označení udržitelnosti nebo pozastavení jeho používání, pokud obchodník požadavky systému nedodrží a
 - iv) kontrola toho, zda obchodník dodržuje požadavky systému, podléhá objektivnímu postupu a provádí ji třetí strana, jejíž způsobilost a nezávislost na vlastníkovvi systému i na obchodníkovi se zakládá na mezinárodních, unijních nebo vnitrostátních normách a postupech;

- s) „uznaným vynikajícím environmentálním profilem“ environmentální profil, který je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010*, vnitrostátními nebo regionálními systémy ekoznaček podle normy EN ISO 14024 (typ I) úředně uznanými v členských státech nebo s nejvyšší úrovní environmentálního profilu v souladu s jinými použitelnými právními předpisy Unie;
- t) „trvanlivostí“ trvanlivost ve smyslu čl. 2 bodu 13 směrnice (EU) 2019/771;
- u) „aktualizací softwaru“ aktualizace, včetně aktualizace zabezpečení, jež je nezbytná k zachování souladu zboží s digitálními prvky, digitálním obsahem a digitálními službami podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770** a směrnice (EU) 2019/771, nebo aktualizace funkčnosti;
- v) „spotřebním materiálem“ jakákoli součást zboží, která je opakovaně používána a musí být nahrazena či doplněna, aby zboží fungovalo tak, jak je zamýšleno;

w) „funkčností“ funkčnost ve smyslu čl. 2 bodu 9 směrnice (EU) 2019/771.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 1).“;

2) článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) hlavní znaky produktu, jako je jeho dostupnost, výhody, rizika, provedení, složení, environmentální nebo sociální znaky, příslušenství, aspekty oběhovosti, jako jsou trvanlivost, opravitelnost nebo recyklovatelnost, poprodejní služby zákazníkům a vyřizování reklamací a stížností, postup a datum výroby nebo poskytnutí, dodání, způsobilost k účelu použití, možnosti použití, množství, specifikace, zeměpisný nebo obchodní původ nebo očekávané výsledky jeho použití nebo výsledky a podstatné části zkoušek nebo kontrol provedených na produktu;“

b) v odstavci 2 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „d) uvedení environmentálního tvrzení týkajícího se budoucího vlivu na životní prostředí bez jasných, objektivních, veřejně dostupných a ověřitelných závazků stanovených v podrobném a realistickém plánu provádění, který zahrnuje měřitelné a časově vymezené cíle a další relevantní prvky nezbytné k podpoře jeho provádění, jako je přidělování zdrojů, a který je pravidelně ověřován nezávislým odborníkem třetí strany, jehož zjištění jsou zpřístupněna spotřebitelům;
- e) inzerování přínosů pro spotřebitele, které jsou irelevantní a nevyplývají z žádného rysu produktu nebo podniku.“;

3) v článku 7 se doplňuje nový odstavec, který zní:

- „7. Poskytuje-li obchodník službu, která porovnává produkty, a poskytuje-li spotřebiteli informace o environmentálních a sociálních znacích nebo aspektech oběhovosti produktů, jako je trvanlivost, opravitelnost nebo recyklovatelnost, nebo o dodavatelích těchto produktů, považují se informace o metodě srovnání, o produktech, které jsou předmětem srovnání, a o dodavatelích těchto produktů i opatření zavedená k aktualizaci uvedených informací za závažné.“;

4) příloha I se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2
Změny směrnice 2011/83/EU

Směrnice 2011/83/EU se mění takto:

1) v článku 2 se vkládají nová písmena, která znějí:

„14a) „obchodní zárukou na trvanlivost“ obchodní záruka výrobce na trvanlivost uvedená v článku 17 směrnice (EU) 2019/771, podle níž výrobce přímo odpovídá spotřebiteli po celou dobu obchodní záruky na trvanlivost pro účely opravy nebo výměny zboží podle článku 14 směrnice (EU) 2019/771, nezachová-li si zboží svou trvanlivost;

14b) „trvanlivostí“ trvanlivost ve smyslu čl. 2 bodu 13 směrnice (EU) 2019/771;

14c) „výrobce“ výrobce ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice (EU) 2019/771;

14d) „hodnocením opravitelnosti“ bodové hodnocení vyjadřující způsobilost zboží k tomu, aby bylo opraveno, na základě harmonizovaných požadavků stanovených na úrovni Unie;

14e) „aktualizací softwaru“ bezplatná aktualizace, včetně aktualizace zabezpečení, jež je nezbytná k zachování souladu zboží s digitálními prvky, digitálním obsahem a digitálními službami podle směrnic (EU) 2019/770 a (EU) 2019/771;“;

2) v článku 5 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou a jejích hlavních prvků, včetně její minimální doby trvání v délce dvou let podle směrnice (EU) 2019/771, a to zřetelným způsobem za použití harmonizovaného oznámení podle článku 22a této směrnice;“;

b) vkládají se nová písmena, která znějí:

„ea) pokud výrobce nabídne spotřebiteli bez dodatečných nákladů obchodní záruku na trvanlivost vztahující se na celé zboží na dobu delší než dva roky a zpřístupní tyto informace obchodníkovi, informace o tom, že se na toto zboží vztahuje takováto záruka, a o době jejího trvání, jakož i připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou, a to zřetelným způsobem za použití harmonizovaného štítku podle článku 22a;

- eb) připomenutí existence zákonné záruky za soulad digitálního obsahu a digitálních služeb se smlouvou;
 - ec) případně informace o existenci a podmínkách poprodejních služeb a obchodních záruk;
 - ed) u zboží s digitálními prvky, digitálního obsahu a digitálních služeb, zpřístupní-li výrobce nebo poskytovatel informace obchodníkovi, minimální dobu, během níž výrobce nebo poskytovatel poskytuje aktualizace softwaru, uvedenou jako celkovou dobu nebo odkazem na datum;“;
- c) doplňují se nová písmena, která znějí:
- „i) případně hodnocení opravitelnosti zboží;
 - j) nepoužije-li se písmeno i) a zpřístupní-li výrobce informace obchodníkovi, informace ohledně dostupnosti náhradních dílů potřebných k zachování souladu zboží, odhadovaných nákladů na tyto náhradní díly a postupu jejich objednání, jakož i informace o dostupnosti pokynů pro opravy a údržbu a o omezeních týkajících se opravy.“;

3) v článku 6 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) podmínky platby, dodání, včetně případných možností dodání způsobem šetrným k životnímu prostředí, plnění, lhůtu, v níž se obchodník zavazuje dodat zboží nebo poskytnout službu, a případně obchodníkovy podmínky pro vyřizování reklamací a stížností;“;

b) písmeno l) se nahrazuje tímto:

„l) připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou a jejích hlavních prvků, včetně její minimální doby trvání v délce dvou let podle směrnice (EU) 2019/771, a to zřetelným způsobem za použití harmonizovaného oznámení podle článku 22a této směrnice;“;

c) vkládají se nová písmena, která znějí:

„la) pokud výrobce nabídne spotřebiteli bez dodatečných nákladů obchodní záruku na trvanlivost vztahující se na celé zboží na dobu delší než dva roky a zpřístupní tyto informace obchodníkovi, informace o tom, že se na toto zboží vztahuje takováto záruka a o její době trvání, jakož i připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou, a to zřetelným způsobem za použití harmonizovaného štítku podle článku 22a;

- lb) připomenutí existence zákonné záruky za soulad digitálního obsahu a digitálních služeb se smlouvou;
- lc) u zboží s digitálními prvky, u digitálního obsahu a u digitálních služeb, zpřístupní-li výrobce nebo poskytovatel informace obchodníkovi, minimální dobu, během níž výrobce nebo poskytovatel poskytuje aktualizace softwaru, uvedenou jako celkovou dobu nebo odkazem na datum;“;
- d) doplňují se nová písmena, která znějí:
 - „u) případně hodnocení opravitelnosti zboží;
 - v) nepoužije-li se písmeno u) a zpřístupní-li výrobce informace obchodníkovi, informace ohledně dostupnosti náhradních dílů potřebných k zachování souladu zboží, odhadovaných nákladů na tyto náhradní díly a o postupu jejich objednání, jakož i informace o dostupnosti pokynů pro opravy a údržbu a o omezeních týkajících se opravy.“;

4) v čl. 8 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Pokud smlouva uzavíraná na dálku elektronickými prostředky zavazuje spotřebitele k zaplacení, upozorní obchodník spotřebitele jasným a výrazným způsobem a bezprostředně před tím, než spotřebitel učiní objednávku, na informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a), e), la), o) a p).“;

5) v kapitole V se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 22a

Harmonizované oznámení a harmonizovaný štítek

1. S cílem zajistit, aby spotřebitelé byli řádně informováni a mohli snadno porozumět svým právům v celé Unii, se při poskytování informací podle čl. 5 odst. 1 písm. e) a čl. 6 odst. 1 písm. l) použije harmonizované oznámení a při poskytování informací podle čl. 5 odst. 1 písm. ea) a čl. 6 odst. 1 písm. la) harmonizovaný štítek.
2. Do ... [18 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů podobu a obsah harmonizovaného oznámení uvedeného v odstavci 1.

3. Harmonizované oznámení obsahuje hlavní prvky zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou, včetně minimální doby trvání v délce dvou let, jak je stanoveno ve směrnici (EU) 2019/771, a obecný odkaz na možnost delší doby zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou podle vnitrostátního práva.
4. Do ... [18 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů podobu a obsah harmonizovaného štítku uvedeného v odstavci 1.
5. Harmonizované oznámení a harmonizovaný štítek musí být snadno rozpoznatelné a srozumitelné pro spotřebitele a snadno použitelné a reprodukovatelné pro obchodníky.
6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 27a.“;

6) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011*.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 3

Podávání zpráv Komisi a přezkum

Do ... [90 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.

Tato zpráva bude obsahovat posouzení přínosu této směrnice k posílení práv spotřebitelů, zejména účinnosti harmonizovaného štítku a harmonizovaného oznámení, pokud jde o zlepšení dostupnosti obchodních záruk na trvanlivost a jejich pochopení ze strany spotřebitelů, jakož i informovanosti spotřebitelů o jejich právech vyplývajících ze zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou. Zpráva dále posoudí celkový přínos této směrnice k účasti spotřebitelů na zelené transformaci a její dopad na obchodníky.

Ke zprávě případně připojí příslušné legislativní návrhy.

Článek 4

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do ... [24 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy od ... [30 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA

Příloha I směrnice 2005/29/ES se mění takto:

1) vkládá se nový bod, který zní:

„2a. Uvedení označení udržitelnosti, které se nezakládá na systému certifikace nebo není zavedeno orgány veřejné správy.“;

2) vkládají se nové body, které znějí:

„4a. Uvedení obecného environmentálního tvrzení, u kterého obchodník není schopen prokázat uznaný vynikající environmentální profil relevantní pro dané tvrzení.

4b. Uvedení environmentálního tvrzení o celém produktu nebo o celém podniku obchodníka, pokud se ve skutečnosti týká pouze určitého aspektu produktu nebo specifické činnosti podniku obchodníka.

4c. Tvrzení založené na kompenzaci emisí skleníkových plynů, že produkt má neutrální, snížený nebo pozitivní dopad na životní prostředí, pokud jde o emise skleníkových plynů.“;

3) vkládá se nový bod, který zní:

„10a. Prezentace požadavků uložených právními předpisy na všechny produkty v příslušné kategorii produktů na trhu Unie jako charakteristického rysu nabídky obchodníka.“;

4) vkládají se nové body, které znějí:

„23d. Zamlčení před spotřebitelem informace o skutečnosti, že aktualizace softwaru negativně ovlivní fungování zboží s digitálními prvky nebo používání digitálního obsahu nebo digitálních služeb.

23e. Prezentace aktualizace softwaru jako nezbytné i v případě, kdy pouze zlepšuje prvky funkčnosti.

23f. Jakékoli obchodní sdělení týkající se zboží obsahujícího prvek zavedený s cílem omezit jeho trvanlivost, přestože obchodník má k dispozici informace o tomto prvku a jeho účincích na trvanlivost zboží.

23g. Nepravdivé tvrzení, že za běžných podmínek používání má zboží určitou trvanlivost, pokud jde o dobu nebo intenzitu používání.

23h. Prezentace zboží v tom smyslu, že je lze opravit, pokud tomu tak není.

23i. Snaha přimět spotřebitele k výměně nebo doplnění spotřebního materiálu ve zboží dříve, než je z technických důvodů nezbytné.

23j. Zamlčení informace o narušení funkčnosti zboží v případě, že se použije spotřební materiál, náhradní díly nebo příslušenství, které nedodal původní výrobce, nebo nepravdivé tvrzení, že k takovému narušení funkčnosti dojde.“
